

Ovveiða kostar Føroyum minst 100 milliónir Dkr um árið

HÓRALDUR
JOENSEN

Granskningarleiðari

Ótolmaður gessur eftir havsins gulli hefur ført til grova neyðtøku av føroyskum fiskastovnum. Talan er serliga um toska-stovnarnar og upsastovnin. Toska- og upsaveiða er stórt sæð horvin. Tey seinastu nógvu árin hava vit veitt smáfisk, millumfisk og stórseið. Hesin harðrendi og eirindaleysi ágangur móti fæframleiðandi tilfeingi alra okkara kostar føroysku tjóðini minst 100 milliónir Dkr um árið

Toskurin

Í 2006 varð ein løtt útgáva av greiningum av veiðutrýstinum á føroyskar fiskastovnar almannakunngjörd í tíðarritinum Frøði (Regin Reinert, Frøði 2/2006). Úrs-litið av hesum kanninum vísu, at veiðutrýstið eftir upsa og toski hefur verið 2 ferðir og 3 ferðir so høgt

sum tað veiðutrýst, ið kann væntast at geva størstu lívfrøðiliga og figgjarligu úrtøkuna. Høvundurin nýtir rættuliga sterkar orðingar og vísir á, at veiðutrýstið eftir toski seinastu árin hefur verið burtur úr vón og viti. Í dag er ein stórir partur (70 – 80) % av veiðuni smáfiskur (aldur < 2,5 ár, longd < 45 cm) og millumfiskur (3 ár < aldur < 5 ár, 45 cm < longd < 70 cm). Restin (20-30) % er toskur (6 ár < aldur < 20 ár, longd > 70 cm).

Høga veiðutrýstið á staðbundnu toskastovnarnar ger, at sveiggini í stovnsstøddunum gerast rættuliga ógvuslig. Fyrlitarleysa veiðan higartil ger, at eitt nú Landgrunnstovnurin hefur nógv stórri sannlíkindi fyri at minka niður á hættisliga váðamarkið fyri gýtingarstovnin, sum liggur umleið 5000- 6000 tons. Avleiðingin kann verða óbóttaligur vistfrøðiligur, sosialur og figgjarligur skaði. Hevði veiðutrýstið harafturímóti verið tað tilrádda frá Fiskirannsóknarstovuni (FRS) og ICES, so høvdu sannlíkindini

verið smá fyri, at stovnurin hevði minkað langt niður um lívfrøðiliga skilagóða FRS-ICES-markið, ið er umleið 20.000 tons. Miðalvektin av toski hevði vaks-ið. Stovnurin, veiðan og figgjaravkastið hevði verið tryggari og stöðugari. Mongdin av livur, rogni og innvølum hevði eisini verið væl stórri.

Hagfrøðiligar greiningar

Hagfrøðiligar og lívfrøðiligar greiningar av fylgjunum av hesum alt ov høga veiðutrýstinum hava greitt víst, at var veiðutrýstið optimalt, so kundu í meðal umleið 5000 tons/ár verði landaði meira av toski øll tey seinastu 20 árin. Tað merkir, at við einum toskaprisi á jøvnum 20 kr/kg, so kundi føroyska tjóðin vunnið 100 milliónir Dkr meiri um árið, høvdu vit fylgt ráðunum frá sakkunnleikanum á Fiskirannsóknarstovuni og ICES. Seinasta 20-ára skeiðið hava vit altso mist umleið 2 milliardir Dkr. Ein upphædd, ið hevði kunnað figgjað bæði Tanga-fjarðar-tunnilin og Skopunarfjarðar-tunnilin. Hetta

stóra tapið stavar einans frá skilaleysa toskafiskiskapinum. Aðrir stovnar eru eisini trároyndir.

Upsin

Veiðutrýstið eftir upsa hefur verið og er framvegis alt ov høgt. Í dag er veiðan 100% stórseiður og 0% upsi. Í áttati-árunum vígaði ein vanligur upsi (2 - 3) kg. Í dag, 20-30 ár seinni, vigar stórseiðurin (1-2) kg. Varð veiðutrýstið skert, so sum mælt til av FRS, so høvdu vit fingið stórri og betri fisk og veiðan hevði verið virðismiklari. Livra- og rognanøgðin hevði eisini verið væl stórri.

Miðaldarhugburður valdar

Men vit, Føroya fólk umboðað av Løgtinginum og Landsstýrinum, hava higartil valt at venda blindu eyga og deyva oyra til sakkunnleikan. Litið verður ikki á rannsóknarúrlit. Einkin álit er á vísindum. Vit og skil verður ikki nýtt. Vinnulívið er vanstýrt. Fæ til gransking og menning verður mett sum útreiðslur

í Føroyum, alla aðrastaðni er tað ein fløga. Vit hava ikki ráð at granska og menna. Umheimurin hefur ikki ráð at lata vera. Vit hava ikki ráð at taka rogn og livur. Umheimurin hevur ikki ráð at blaka ráevnini burtur. Upplýsingartíðin er úthýst. Partur av grundleggjandi hugburðinum her á landi er framvegis miðaldarligur.

Marina Skaparverkið hótt

Harðrendi og eirindarleysi ágangurin móti fæframleiðandi tilfeingi alra okkara kann í ringasta føri avlaga vistskipanir og íleguligt lívfrøðiligt margfeldi (genetiskan biodiversitet) í so stóran mun, at framdi skaðin á marinu økoskipanirnar verður óbóttaligur. Niðurfiskaði Canadiski toskastovnurin er eitt ræðandi dømi; hesin er ikki komin fyri seg enn, hóast fullkom-ið varandi veiðubann varð sett í gildi 1992. Torført er at ána nakran munagóðan djúptøknan tøkni-frøðiligan, lívfrøðiligan og vistfrøðiligan vísdom í higartil fërda fiskivinnupolitikki-

num. Høvuðsvinnugreinin, vit sita á, verður spakuliga og miðvíst avsagað. Innantóma og irrationella materialisman tykist at vera farin í sjálvspinn. Sjálvsøkni, úrnýtsla og ótamd egoisma vísa enn einaferð hógvar, horn og hala. Vit og skil eru úrkøkt. Moralur, etikkur og náttúran eru lágt raðfest. Móti hesum lívstýnandi hugburði og siðafrøðiliga forfalli eru kioskupplatingartíðir sunnu-morgnar í Havn, homosexu-alitetur og grein 266B týðningarleys viðurskifti. Men hygnu andaligu slóðararnir syvja. Aðrir tosa í svøvn. Moralskt myrkur valdar. Einkin lýsi er á lampuni. Hugburðsbroyting er bráðneyðug. Ein kvirtil av konduite, ein færri av fyriliti, eitt vet av virðing og spekt yvir fyri marina Skaparverkinum hevði verið almannagagnligt og ynskiligt.

Halt teg til politikk, lögmaður

ZACHARIAS
BECH

Porkeri

Hoyrði nakað av orðaskifti úr lögtinginum, tórsdagin 8. mai millum Magna Laksafooss, lögtingsmann og Jóannes Eidesgaard, lögmann um yvirtøku av figgjareftirlitinum.

Magni Laksafooss grundgav við greiðum orðum fyri, hví sambandsflokkurin ikki kundi taka undir við at yvirtaka figgjareftirlitið.

Hann vísti til útsagnir frá bankastjórum og einum íslenskum figgjarfrøðingi, sum allir søgdu, at tann føroyski figgjarheiminurin fór at fáa tað trengri, um figgjareftirlitið bleiv yvirtikið av føroyingum.

Tá lögmaður kom við sín-um svari, skuldi ein trúð, at hann kom við einari grundigari forkláring, hvar forðeil-irni verði hesi yvirtøku vóru.

Men tað kom hann ikki.

Í staðin kom hann við einari langari forkláring um sambandsflokkin, líka frá tí, at hann bleiv stovnaður í 1906 og fram til dagin í dag. At sambandsflokkurin hevði verið í móti øllum framburði í Føroyum. Teir vildu ikki vita av flagginum, teir vildu ikki vita av tí føroyska málinum og teir vóru í móti at byggja vegir og havnir. Teir vildu ikki taka ábyrgd av nøkrum og

høvdu teir í dag fingið sín vilja, so høvdu teir flutt alla ábyrgd niður aftur til Danmark.

Hetta er nakað av tí, vit eru vanir við at hoyra frá tjóðveldisflokkinum, so tað er einki at ivast í, at lögmaður í hesi samgongu við tjóðveldinum er komin í gott selskap, og er fegin um at vera sloppin frá tí »ábyrgdarleysa« sambandsflokkinum frá seinastu samgongu.

Lögmaður hefur, eftir tí, sum hann sigur, ikki álit á sambandsflokkinum.

Tað plagar ikki at vera góður siður í lögtinginum at fara eftir teimum, sum farnir eru undir grønu torvu. Men tá lögmaður ger tað, so kann eg ikki lata vera við at nevna at nógv er broytt í javnaðarflokkinum frá tí, at P. M. Dam var formaður fyri flokkin. Tá hann eftir valið í 1958 skuldi út í Tinganes sum lögmaður, treytaði hann sær, at Kristian Djurhuus, sum tá var formaður fyri sambandsflokkin, kom við út í Tinganes at umsita figgjarmál. So stórt álit hevði hann á sambandsflokkin.

Ella kann tað hugsast, at úttalili hjá lögmanni um sambandsflokkin kemur frá einum frustreraðum lögmanni, sum í samgongu noyðist at sita heima og ansa eftir sínum landsstýrsmönnum, meðan Høgni Hoydal, tann veruligi leið-

arin av samgonguni, ferðast »land og rige« runt at umboða Føroyar uttanlands.

So er tað kanska ikki nógv skeivt í tí, sum framstandandi tjóðveldismaður, tá henda samgonga var komin undir land, segði, at nú høvdu teir roytt allar fjaðrarnar av lögmanni, so at hann sat spillnakin.

Er hettar prísurin javnaðarflokkurin hefur goldið, fyri at Jóannes Eidesgaard framhaldandi kundi sleppa at sita sum lögmaður, so er hann dýrur.

Fyri at koma aftur til ábyrgd, sum var grundgevingin hjá lögmanni fyri at yvirtaka figgjareftirlitið.

Havi ongantið duga at sæð, at sambandsflokkurin, teir sum manna flokkin í lögtinginum, og teir mongu veljarar, sum mynda flokkin, hava víst minni ábyrgd yvir fyri landinum enn aðrir. Heldur tvørturímóti. Tað er fleiri ferðir prógva.

Ein leiðari vísir ábyrgd, tá hann ger umstøðurnar betri hjá tí folki, hann er leiðari hjá. Tað verður tað ikki eftir serkønnum útsøgn-um við at yvirtaka figgjar-eftirlitið.

So, harra lögmaður, halt teg heldur til politikkin enn at lýsa søguna hjá sambandsflokkinum við niðursetandi tónum frá tingsins røðarapalli.

Upplýsingar mugu útflýggjast

EDMUND
JOENSEN

løgtings- og
fólkatingsmaður

Um formaðurin í uttanlandsnevndini hefur fingið upplýsingar um, hvørji ítøkilg úrlit eru komin burtur úr vitjan-unum hjá landsstýrismanninum í uttanlands-málum í 7 ymsum lond-um, eigur nevndarformaðurin at útflýggja hesar upplýsingar uttan at drála.

Hvør er uttanríkispoli-tikkurin hjá Føroyum, og hvat er ítøkiliga komið burtur úr almennum ferð-um og fundum hjá landsstýrismanninum í uttan-landsmálum í tilsamans 7 londum?

Hesar báðar spurningar reisti undirritaði alment í gjár.

Beinleiðis orsøkin til spurningarnar er, at Løgtingið hefur ikki fingið nakra kunning um hesar spurningar, hóast Tingið hefur játtað at lata uttan-ríkisráðnum hjá heima-stýrinum 30,7 mió. kr. til virksema tess.

Undirritaði heitti somu-leiðis á formannin í uttan-landsnevndini um at útvega nevndini og

Tinginum kunning um nevndu spurningar.

Útvarpið tók málið upp í tíðindaflutningi sínum í gjár. Har segði Jenis av Rana, formaður í uttan-landsnevndini og partur av CHE-samgonguni, m. a., at nevndin hefur fingið nøktandi kunning frá uttanríkisráðnum, og at ongin tørvur er á at fáa meira kunning.

Úttalilið hjá nevndarformanninum samsvarar ikki við gerðabókina hjá uttanlandsnevndini, ið má metast at vera ein álit-andi kelda, ið embætis-fólk hjá Tinginum hava skrivað.

Gerðabókin er alment atkomilg, og hon vísir, at landsstýrismaðurin í uttan-landsmálum higartil hefur verið á 4 fundum í uttanlandsnevndini. Á hesum fundum hefur nevndin fingið kunning um ymisk mál. Tó hefur hon IKKI fingið kunning um tað, sum higartil er komið burtur úr vitjanum hjá landsstýrismanninum í uttanlandsmálum í tilsamans 7 londum. Sambært almennum upplýsingum hefur landsstýrismaðurin í uttan-landsmálum havt fundir í hesum londum: Íslandi 9.-10. mars, Grønlandi 11.-13. mars, Likteinstei-

15. mai, Noreg 26. mai og London, Isle of Man og Edinburgh 28.-30. apríl.

Um so er, at formaðurin í uttanlandsnevndini hefur fingið upplýsingar um, hvørji úrlit eru komin burtur úr fund-unum í nevndu londum, eigur formaðurin uttan at drála at lata hinum nevndarlimunum upplýsingar. Um hesar upplýsingar ikki eru fevndar av tagnarskyldu, hevði verið hóskandi, at eisini tingfólk og almenn-ingurin verða kunnað.

Úrlitið av fundunum í nevndu londum er kanska – vit vita tað jú ikki – týðandi partur av uttanlands-politikki Føroya, og tað er ikki meira enn rimiligt, at tingfólk og almenningurin annars fáa innlit í politikkin.

Tað er ikki nóg mikið at seta seg at lesa burtur úr samgonguskjalinum, so sum formaðurin í uttanlandsnevndini gjørdi í tíðindaflutninginum hjá Útvarpinum fyrrapartin í gjár.

Tað grundleggjandi í málinum er, at Løgtingið má vita, hvør uttanlands-politikkurin er. Tingið hefur jú skyldu at hava eftirlit við landsstýrinum.